

**2026 PASTORAL LETTER OF THE
UKRAINIAN CATHOLIC BISHOPS OF CANADA
ON THE OCCASION OF THE
FEAST OF THE RESURRECTION OF OUR LORD**

To the Very Reverend Clergy, Monastics and Religious Sisters and
Brothers, Seminarians and Laity of the Ukrainian Catholic Church in
Canada,

Christ is Risen! Indeed, He Is Risen!

As we approach the great feast of Easter, which our Catechism rightly describes as the “feast of feasts” (*Christ our Pascha*, 559), we want to engage in joyful preparation. Yet, for many of us, the desire for the natural happiness of the season is clouded with the war in Ukraine and other looming wars and the social and moral uncertainty in our own society.

At such a time, we may come to feel powerless, whether in our own personal lives, or gathered with others in the midst of the society in which we presently find ourselves. We are somewhat like the Lord’s disciples at the time of the Passion - standing at a distance, confused and afraid, observing an unthinkable turn of events. Or like the Mother of God and the women and John at the foot of the cross standing helplessly gazing upon the King of Kings Who sacrifices all because of His love for us. However, no matter what we may be feeling in the present day, history tells us that dark times do eventually pass and even the most barbarous wars always end.

Our comfort, however, is not derived from waiting for an inevitable better wave of human civilization. We derive peace from the light of our Christian faith. Christ clearly gives to us a message of hope and new life. He demonstrated this through His life-giving passion and resurrection that we celebrate especially in this season. This message of hope and courage is found in His living Word and pervades the teachings of His Church. We are invited to learn this message well and to participate in its salvific power by sharing it throughout our world which so desperately needs to hear this message today.

One of the most dramatic and impressive liturgical practices that we have in our Church year is what happens in the wee hours between Holy Saturday and Easter Sunday. We enter a darkened church and venerate the *plashchanytsya* (*burial shroud of Christ*) and contemplate that sad mystery of the Lord’s plan for our salvation. The shroud is taken away to the sanctuary and we exit the church, leaving behind the trappings of death and sorrow - the cross of execution, the tomb, the mournful purple coverings. As we are leaving, the cantors begin to solemnly chant the hymn that speaks of the angels already singing about the resurrection of the Saviour. We ask the Lord if we upon the earth may join with them in their song, as our own souls cry out to enter into that joy.

We procession around the church in the chilly darkness before sunrise. We stand at the closed doors of the church and proclaim, repeatedly, our faith and trust in the resurrection. After the priest resolutely knocks thrice on the doors, they are flung open and we joyfully enter into a new reality. The tomb is moved aside, and the somber trimmings are replaced by bright candles, flowers and embroidery. The whole congregation boldly and joyously sings the proclamation that Christ is risen! Death is conquered! and the grave will never be an end to life. Our Lord, by His own love and sacrifice, has won this for us.

May each of the faithful throughout our Church and beyond have such an uplifting experience! May our Easter morning experience – as grandiose or humble as it may be - give each of us the joy and hope that we need for our times. As of late not a few have wondered if we are passing through the challenges described in the 24th chapter of Matthew's Gospel. Nevertheless, in this Paschal season, let us allow ourselves to also contemplate his 28th chapter. For we are called to always remember that our Lord came into our hopeless world to lead us into the light of a new and resurrected life with Him where suffering passes and death is no more. *"... for Christ our God has taken us from death to life, and from earth to heaven!" (Ode 1, Canon of Pascha).*

The blessing of the Resurrected Lord be upon all of you!

- + Lawrence Huculak, OSBM, Metropolitan Archbishop of Winnipeg
- + David Motiuk, Bishop of Edmonton
- + Bryan Bayda, C.Ss.R., Bishop of Toronto
- + Michael Kwiatkowski, Bishop of New Westminster
- + Michael Smolinski, C.Ss.R., Bishop of Saskatoon
- + Andriy Raby, Auxiliary Bishop of Winnipeg
- + Michael Wiwchar, C.Ss.R., Bishop Emeritus of Saskatoon

Issued on 29 March 2026
Palm Sunday

**ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ 2026 РОКУ
ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ З НАГОДИ
СВЯТА ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДА НАШОГО**

Всесвітлішому духовенству, монашеству,
богопосвяченим сестрам і братам, семінаристам
та вірним мирянам Української Католицької Церкви в Канаді,

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Наближаючись до великого свята Пасхи, яке наш Катехизм називає «Празників празник» (*Христос - наша Пасха, 559*), ми готуємося до нього з радістю. Але для багатьох із нас ця радість затьмарена війною в Україні, загрозами інших воєн, а також непевністю та ослабленням моральних орієнтирів у середовищі, що нас оточує.

У такі часи людина може відчувати безсилля - у власному житті або серед інших людей у суспільстві, де вона живе. Ми подібні до учнів Христа під час Його страстей: стоїмо осторонь, розгублені й налякані, не розуміючи того, що відбувається. Або як Божа Мати, жінки та Йоан біля хреста - дивимося і не можемо нічого змінити, бачачи, як Господь віддає Себе з любові до нас. Проте, що б ми не відчували сьогодні, досвід історії показує: темні часи минають, і навіть найважчі війни завершуються.

Наш спокій не походить від очікування, що світ сам по собі стане кращим. Ми знаходимо мир у світлі нашої віри. Христос дає нам надію і нове життя. Він показав це через Свої страсті і воскресіння, які ми особливо переживаємо у цей час. Це слово надії живе у Євангелії і в навчанні Церкви. Ми покликані його зрозуміти і жити ним, ділячись ним зі світом, який сьогодні цього потребує.

Одним із найсильніших моментів церковного року є ніч між Великою Суботою і Великоднем. Ми входимо до темного храму, вшановуємо Плащаницю і роздумуємо над тим, що Христос зробив для нашого спасіння. Потім Плащаницю переносять до вітара, і ми виходимо з храму, залишаючи позаду знаки смерті і смутку - хрест, гріб, темні багрянні покриви. Коли виходимо, дяки починають урочисто співати стихири, який розказує про ангелів, які вже співають про воскресіння Спасителя. Ми просимо Господа, чи можемо ми, на землі, приєднатися до цього ангельського хору, бо наші власні душі волають увійти в цю радість.

Ми обходимо храм у прохолодній передсвітанковій темряві. Стаємо перед зачиненими дверима і знову проголошуємо нашу віру у воскресіння. Священник тричі стукає у двері, вони відкриваються, і ми входимо до храму вже з іншим розумінням. Гріб відсунений, темрява змінюється світлом - свічками, квітами, вишитими рушниками. Уся спільнота сміливо та радісно співає проголошуючи: Христос воскрес! Смерть переможена. І гріб більше не є кінцем життя. Господь Своєю любов'ю і жертвою дав нам це.

Нехай кожен у Церкві та за її межами переживе цей досвід. Нехай Великдень - чи скромний, чи урочистий - дасть нам ту радість і надію, які потрібні сьогодні. Багато хто думає, що ми живемо у часах, про які сказано в 24 розділі Євангелія від Матея. Але в цей пасхальний час варто також подивитися на 28 розділ. Бо Господь прийшов у наш світ, щоб вивести нас до нового життя з Ним, де страждання минає і смерті більше немає. «...від смерті бо до життя, і від землі до небес, Христос Бог нас перевів!» *(Пісня 1, Канон Пасхи)*.

Благословення Воскреслого Господа нашого на всіх вас!

- + Лаврентій Гуцуляк, ЧСВВ, Архієпископ і Митрополит Вінніпезький
- + Давид Мотюк, Єпископ Едмонтонський
- + Браян Байда, ЧНІ, Єпископ Торонто і Східної Канади
- + Михайло Квятковський, Єпископ Нью-Вестмінстерський
- + Михайло Смолинський, ЧНІ, Єпископ Саскатунський
- + Андрій Рабій, Єпископ-помічник Вінніпезький
- + Михайло Вівчар, ЧНІ, Єпископ-емерит Саскатунський

Видано 29 березня 2026 року
Вербна неділя